

معصومه ظهیری می گوید مردانی هستند که معدن دار هستند یا سهام کارخانه دارند اما حاضر نیستند که سهمی از کارخانه خودش را به نام خانم بزنند.

معاون فرهنگی تبلیغی مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه؛

«معصومه ظهیری» معاون فرهنگی تبلیغی مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه درباره طرح اصلاح قانون مهریه گفت:

فرهنگ نگاه به مهریه باید تغییر کند.

به گزارش اسپادانا خبر، او در گفتگو با ایلنا ادامه داد:

مهریه جزو سنت های امضایی در اسلام است اما تغییر کرده است. مهریه قبل از اسلام هم بوده است اما به نفع پدر، برادر، رئیس قبیله و پس از اسلام ضمن امضای سنت مهریه این سنت به نفع زنان تغییر کرد. اصل مهریه پشتوانه اقتصادی است و جزو حلال‌ترین مال‌هایی است که به خانم می‌رسد و زن می‌تواند در آن دخل و تصرف کرده و آن را سرمایه‌گذاری کند و به نحو شایسته می‌تواند از آن مهریه استفاده کند اما به تدریج مهریه جنبه شکلی پیدا کرده است یعنی اگر یک تحقیق میدانی انجام دهید متوجه می‌شوید که وقتی به زنان می‌گویند میزان مهریه‌شان چقدر است در پاسخ می‌گویند به طور مثال ۴۰ سکه و وقتی از این زن پرسیده می‌شود مهریه‌اش را گرفته است می‌گوید نه. مگر می‌خواهم طلاق بگیرم؟ یعنی زن گرفتن مهریه را منوط به طلاق می‌دانند. در حقیقت مهریه شده است صرفاً یک قرارداد نوشتنی و ثبت شدنی روی کاغذ به اسم خانم.

او با بیان اینکه مهریه جزو قوانینی است که سوخت نمی‌شود یا بعد از مرگ آقا از اموال برمی‌دارند و به خانم می‌دهند و یا اینکه همین مهریه را قبل از مرگ آقا مصالحه می‌کنند گفت:

قوانین اسلام متوازن است. از نظر اسلام بهترین زن، زنی است که مهریه‌اش را ببخشد و بهترین مرد مردی است که مهریه را زود به همسرش بدهد. بنابراین بهترین مورد این است که مرد اراده بر دادن مهریه داشته باشد و زن اراده بر بخشیدن مهریه. مطمئناً در چنین دیدگاهی اینگونه است که وقتی زن مهریه را می‌بخشد در جای دیگری مرد جبران کند به طور مثال مرد خانه می‌خرد و بخشی از خانه را به نام زن می‌کند یا سهام به اسم خانم می‌زند تا به قول معروف سر زن بی‌کلاه نماند. اگر بر طبق روایات مهریه بالا برای زن شوم است به دلیل این است که جنبه طلبکاری و بدهکاری به آن می‌دهد. وقتی به مهریه جنبه طلبکاری و بدهکاری داده می‌شود از نظر روانشناسی آدم بدهکار آدمی است که اضطراب دارد و آدم طلبکار فردی است که با تحکم رفتار می‌کند. اینکه گفتم نگاه ما باید به مهریه از نظر فرهنگی تغییر کند این است که نگاه به مهریه باید هدیه باشد و این بخشش کردن و هدیه دادن نباید استرس طلبکاری و بدهکاری را برای ما ایجاد کند که باعث تزلزل و سوءاستفاده و سوداگری شود. زنانی هستند که چندین بار ازدواج می‌کنند و سوداگرانه با این موضوع مهریه برخورد می‌کنند و مردان را سرکیسه می‌کنند و در نتیجه ازدواج را که یک میثاق پر از مهر و محبت و مقدس است را اینقدر خشن می‌کنند که جوانان جرئت نمی‌کنند ازدواج کنند. اسکان و آرامشی را که قرآن درباره ازدواج مطرح می‌کند را تبدیل به معامله‌ای می‌کنند که بده بستان‌های کاملاً مادی برقرار می‌شود و بده بستان‌های عاطفی در ذیل آن قرار می‌گیرد. باید بتوانیم این فرهنگ زیبای هدیه، عطا و بخشش و البته رعایت حقوق زنان که پشتوانه اقتصادی برای آنان باشد را رعایت کنیم. اصلاً تمام این موضوع نفقه و مهریه و موضوعات این چنینی را که خداوند برای زنان قرار داده برای این است که دغدغه اقتصادی را از زنان بگیرد و آن‌ها با یک آرامشی به دوران حمل و وضع، رضاء، تربیت و محبت در زندگی پردازند. حال ما همه این‌ها را گرفتیم و زن را مجبور کردیم که دغدغه اقتصادی داشته باشد و به فکر آینده‌اش باشد و اینقدر دغدغه برای زنان ایجاد کردیم که دیگر به دوران حمل و وضع و رضاء فکر نمی‌کند.

ظهیری گفت:

در حال حاضر گوشت قربانی ازدواج را دائما به نفع یک طرف تکه و پاره می‌کنیم و من اصلا این را قبول ندارم چراکه خانواده متشکل از زوجین است. زوج یعنی یک به اضافه یک، نه یک به اضافه نیم. ازدواج باید متوازن باشد. در ازدواج هر دو طرف در کفه ترازو مساوی هستند و نمی‌توانید بگویید در ازدواج حق زن بیشتر است یا حق مرد بلکه هر دو حق دارند. مرد باید مهریه بدهد به همان دلیلی که عرض شد چراکه پشتوانه اقتصادی برای زن و آرامش خاطر برای او است، زن هم باید مهریه را بگیرد اما باید به گونه‌ای باشد که مرد بتواند بدهد و اینگونه هم نباید نباشد که زن مهریه را پس از طلاق بگیرد یعنی زن در حالت فشار و زور بتواند مهریه را بگیرد و در حالت عادی نتواند. بهترین حالت مهریه گونه‌ای است که خیلی از روستاییان و افراد قدیمی به آن عمل می‌کنند که به طور مثال بخشی از باغ یا مزرعه را به اسم خانم می‌کنند. در اسلام حتی آموزش قرائت قرآن هم به عنوان مهریه قبول شده است یعنی اگر کسی حق تالیف یا اختراعی دارد هم می‌تواند که مهریه کند ما چند خانم داریم که معدن به اسم‌شان باشد در حالی که مردانی هستند که معدن دار هستند یا سهام کارخانه دارند اما حاضر نیستند که سهمی از کارخانه خودش را به نام خانم بزنند. این فرهنگ مهریه گرفتن و مهریه دادن باید تغییر کند به نحوی باشد که زن به راحتی بتواند تملک کند و آقا هم بتواند پرداخت کند یعنی زن در زندگی شریک شود این شراکت در کشورهای غربی اینگونه است که همه اموال باید تقسیم شود، اسلام هم مهریه را گذاشته است که همان است یعنی زن در مال مرد شریک است.

او ادامه داد:

این شراکت در مال و دارایی، آرامش و توازن در خانه می‌آورد و روحیه طلبکاری و سوداگری را از بین می‌برد زن و شوهر وقتی باهم در مال شریک باشند دیگر مرد بدهکار زن نیست. ما برای همه چیز آموزش می‌دهیم اما برای زندگی و قوانین حقوقی مترتب بر زندگی آموزش نمی‌بینیم. همه افراد برای شروع زندگی باید حقوق، اخلاق، مهارت‌های زندگی و سبک زندگی را آموزش ببینند. اسلام می‌گوید حقوق زنان را به مردان بیاموزید و حقوق مردان را به زنان آموزش دهید. ما قانون در زمینه مهریه زیاد داریم اما بعضی از قوانین ما متورم هستند و برای همدیگر نزاحم ایجاد می‌کنند اما فرهنگ‌سازی برای اجرای قوانین کم است ما باید نگاه مردم را برای فرهنگ ازدواج، مهریه و سبک زندگی تغییر دهیم و این کار تنها با کار ترویجی صورت می‌گیرد نه صرفا تبلیغ چراکه تبلیغ با ترویج تفاوت دارد و اینقدر باید رواج دهیم که مردم نسبت به آن اقبال داشته باشند مانند کمر بند بستن در خودرو. برخی از قوانین فردی است اما آثار اجتماعی هم دارد. مهریه هم آثار اجتماعی دارد تا زمانی که زندان برای مهریه در نظر می‌گرفتند مرد برای مهریه زندان می‌رفت اما ممکن بود هزار جرم دیگر در آنجا یاد بگیرد. در واقع آسیب‌های اجتماعی و آثار سوء اجتماعی برخی از مواردی که جنبه‌های اخلاقی دارد بسیار زیاد است.

برچسب ها: [حقوق زنان](#) [1]

[حوزه علمیه](#) [2]